

рѣмжене, — признакъ на доволство, а следъ това се отпушаше на стола.

Когато трѣбваше да излѣзе навънъ за нѣщо и да напусне стаята, наставаше крайно неприятна сцена. И понеже той искаше да избѣгне подобни сцени, нареди работата си така, че въ рѣдки случаи да напуска стаята. Бонами разбра, че Джини нѣма да я бжде за дълго, но бѣше я обикналъ и чувствуваше, че не бива да я разтжжва.

Стана очевидно, че Джини скоро ще свърши. Тя вече не можеше да седи. Чернитѣ ѝ очи вече не гледаха часовника, който ѝ се струваше живо сщество, и вече не се развеселяваше, когато Бонами ѝ говори. Той я пренесе въ една плетена висеща люлка до писалището си. Тя легна тамъ мирно и го наблюдаваше. Лицето ѝ изразява тежко страдание. Понѣкога извиква, ако ѝ се стори, че е забравилъ нейното присѣствие. Тогава той залюлѣваше люлката и това ѝ докарваше удоволствие. Работата му е сериозна и той трѣбва да пише напрегнато; това не ѝ харесва, защото тогава той не можеше да я гледа. Затова той поставяше лѣвата си ржка на тѣлото ѝ, а съ дѣсната пишеше. Тя пѣкъ държеше едната си ржка на раната, а другата си ржка бѣ обвила около неговата лѣва ржка.

Една вечеръ той ѝ донесе малко супа, зави я въ люлката и тръгна да излѣзе. Тя се разплака. Вижда се, че не може да издържи неговото отсѣствие. Чу се нейното „еррр, еррр, еррр“. Това го принуди да остане. Къмъ деветъ часа тя хвана безсилно лѣвата му ржка и той се опита съ дѣсната да поработи; тогава тя завика съ плачливъ гласъ тихо и все по-тихо, защото бѣ много от-